

Editorial

Renou de nou

---

*Si corres i
la pluja t'esgarrona,
atura't i deixa-la
caure.*

Sols plou aigua.

Guillem d'Efak

Ara, que gairebé les competicions del món del motor, tant cotxes com motos són a punt de tancar temporada, el motor del cinema es posa en marxa després d'haver romàs uns mesos a ralenti. Quelcom semblant passa cada any després de l'estiu. Un dels motius és la convocatòria de festivals -Venècia, Valladolid, Sant Sebastià-, aquest darrer serà cobert informativament a la nostra revista per Iñaki Revesado, tal com ja és tradicional, el mes de novembre pròxim. També l'arribada de noves produccions estrangeres i el renou que genera el cinema espanyol en aquestes èpoques amb el pretext de seleccionar pel·lícula representant a la cerimònia dels òscars ajuden a l'escalfament. En aquest capítol de novetats no volem deixar de fer esment a l'estrena de *En la ciudad de Sylvia*, darrera obra de José Luis Guerin, director molt vinculat a la nostra publicació.

Nosaltres, a Temps Moderns, que responem a un perfil més maratonianà, de seguir sempre una mateixa marxa sense perdre ritme, això sí, mantenim durant el mes d'octubre la programació a la sala 5 dels cinemes Augusta en homenatge a Robert Bresson. Tres pel·lícules més: *Au Hazard Baltasar, Mouchette* i *Lancelot du Lac* tancaran el cicle que, en aquest cas, es compaginarà amb un altre dedicat a Jacques Demy, en el qual es projectaran *Lola, La Bahía de los ángeles* i *Piel de asno*, a més d'un documental que va dirigir Agnes Varda, espo-

sa de Demy, titulat *Jacquot de Nantes*. També es clouen les projeccions emmarcades sota el títol de *Recordant Antonioni* amb *Cronaca di un amore*, *La signora senza camelia* i *Recordant Bergman* amb *Secretos de un matrimonio*. La mostrà de Demy, però, tindrà el braç llarg, perquè també a l'illa de Formentera hi haurà una mostra representativa de la seva obra en tres dimecres consecutius, dies 3, 10 i 17: *La Bahía de los ángeles*, *Los paraguas de Cherburgo* i *Les demoiselles de Rochefort*.

Tot això en un mes d'octubre en què farà deu anys que va morir Pilar Miró, persona del cinema, directora de les seves pròpies realitzacions i que també ocupà durant tres anys la Direcció General de Cinematografia. Als pocs dies de la seva mort, l'escriptor Juan Cruz va escriure d'ella que havia aportat llum al país i no només la llum dels focus, a les penombres de la seva vida fou un esplèndid exemple de dignitat i valor. Aquesta, segons Cruz, fou la gran herència llegada per Pilar Miró.

Anouk Aimée
a *Lola*